

врѣзъ нѣго. Началникатъ, като си влѣзи въ кѣщи, повелѣ на слугата си да запали финеръатъ и да ѿде да ѿспроводи челоуѣка до кѣщата мѡ.

НЕНАДѢЖДАНА МОЛБА.

АЛЕЖАНДРЪ СѦ БѦШЕ НАКАНИЛЪ ДА РАЗСИПИ ГРАДѢТЪ ЛАМΨАКЪ, ЗАЩОТО СѦ БѦХА ПРОТѢВЪ НЕГО. СѢ НЕГО ГРАДЪ БѦШЕ АНЖАМЕНЪ НЕГОВАТЪ РИТОРИЧЕСКІЙ ОУЧИТЕЛЪ, ТОЙ ИЗЛѢЗИ ТОГѢЗИ ДА ИДИ ДА СѦ ПОМОЛИ НА ЦАРЬАТЪ ДА ГИ ПРОСТИ: НО АЛЕЖАНДРЪ ТОКО КАТО ГО ВѢДѢ: ЗАКЛѢ СѦ ЧИ НЕ ЦѢ СТОРИ ЩОТО ЦѢ Мѡ ПОИЩЕ. ТОГѢЗИ ОЪЗИ МѡДРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ НАЧѢНА ДА Мѡ СѦ МОЛИ ДА РАЗСИПИ ГРАДѢТЪ, И АЛЕЖАНДРЪ КАТО ЧѢ ТОВА ТОЛКОЗИ ЗАРАДИ КЛѢТВАТА, КОЛКОТО И ЗАРАДИ ОУМНАТА ТАЪЗИ МОЛБА ПРОСТИ ЛАМΨАКАНЫТЪ.

ВѢТИНА МѡДРОСТЬ.

ДИОНЪСЪ СІКЕЛІЙСКІАТЪ ЦАРЬ ѡТѢДЕ ДА СѦ РАЗХОЖДА ЕДИНЪ ДЕНЬ ИЗЪ ПАНАІРЬАТЪ, И КАТО ГЛѢДАШЕ СТОКИТЪ ЩО СѦ ПРОДАВАХА, ВѢДѢ ЕДНОГО ФІЛОСОФА, И ѡТѢДЕ ПРИ НЕГО ТА ГО ПОПЫТА ЩО ПРОДАВА; А ТОЙ РЕЧЕ, МѡДРОСТЬ. АМИ КАКЪ Ѧ ПРОДАВАШЪ; РЕЧЕ Мѡ ЦАРЬАТЪ: ПО

ХІЛѢДА